

سلطان و دلخک ...

دادند ولی به من تن پوش مبارک خودشان را
مرحمة فرمودند!!

● دلخک و بدھکار

روزی یکی از آشایان دلخک در بار برای
مطالبه وجهی پیش او آمد، ولی دلخک از پرداخت
پول به او خودداری کرد، وقتی مرد علت را جویا
شد دلخک گفت:
- برای این که هر وقت پولی از من قرض
می‌گیری به این زودی‌ها نمی‌پردازی.
مرد آشای گفت:
- من به توقول می‌دهم تا سه ماه دیگر پول تورا
پس بدهم.

ماشه است ما رابه صورت اصلی کلمه رهبری
می‌کند.

لفظ «تلخک» که در اصل لقب مسخره محمود
بوده برای همه مسخرگان علم می‌شود و در طی
قرن‌ها به صورت «طلخک» و «طلخک» و
«دلخک» و سرانجام «دلخک» تغیر شکل می‌دهد.
اما اصل واژه همان است که گفتم و تناسب
معنی تلخک با مسخره و مسخرگی و تقليد و مقلدی
از بس روش است به برها و بیان احتیاج ندارد.
به مناسب روزهای شادی آمیز عید نوروز
چند داستان منسوب به دلخک سلطان محمود
غزنوی را برای انبساط خاطر خواندنگان گرامی ذیلاً
تقدیم می‌کنیم:

SAMAR قهوه و پودر کاکائوی شمر

تهران، میدان فاطمی، ساختمان چهلستون، طبقه سوم،
واحد ۳۰۵ - تلفن: ۸۸۵۶۷۳۸ - ۸۸۶۲۱۳۷

● تن پوش مباری
ممول براین بود که در
روزهای عید سلطان محمود
به دست خود به تمام
در باریان و امرا خلعت
می‌داد، چون نوبت به دلخک
در بار رسید گفت:
- پالانی یاورید و به او

بدهید!
فوراً پالانی را در پارچه
پیچیده تسليم دلخک کردند،
وقتی در باریان و بزرگان
خلعتمهای خود را پوشیدند
و به حضور پادشاه آمدند
دلخک نیز پالان اهدای را به
دوش گرفت و همراه آن‌ها
وارد مجلس سلطان شد و در
مسیان بهت و حیرت

حاضران گفت:
- ای بزرگان کشور و ای
سران لشکر عنایت سلطان
در حق این بنده از اینجا
معلوم می‌شود که خلعتمهای
شماها را از خزانه فرمود

از: حسین نوری‌بخش

مفهوم دلخک:

- گرسنگ که در دربارهای قدیم گارهای
خنده‌آور برای تفریح دیگران می‌گرد. فرهنگ
فارسی

- نام مسخرهای که طلخک نامیده می‌شد و
هر شخص مسخره را نیز گویند. فرهنگ نفیسی
سلطان محمود غزنوی نیز مانند سایر پادشاهان
ایرانی و خارجی در دربار خود دلخک داشت که از
نام و لقب حقیقی او به درستی اطلاقی در دست
نیست و در داستان‌های چندی که از او به یادگار
ماشه است به اسمی طلحک، طلخک، دلخک،

تلخک، و بالآخره دلخک نامیده شده است.
به نظر می‌رسد این کلمه در اصل تلخک بود که
به مرور زمان و در اثر کثیر استعمال به صورت
دلخک در آمده است. دکتر محمد مجعفر محجوب،
استاد سابق دانشگاه در مقدمه کتاب کریم شیرهای،
اثر نگارنده در باره پیدایش لفظ دلخک و به
خصوص اسم دلخک سلطان محمود غزنوی چنین
نوشته است:

«... در بسیاری از کتاب‌های بسیار قدیم عربی
و فارسی لفظ تلخ قارسی معرب شده و به صورت
«طلخ» و به همان معنی تلخ فارسی آمده است و
چنانچه می‌دانیم لفظ «ط» در عربی تلفظی بسیار
نزدیک به «د» دارد. ظن نزدیک به یقین بندۀ این
است که نام مسخره سلطان محمود یا بهتر بگوییم
لقب و نعمت او «تلخک» بود و این لقب را از جهت
تسمیه به ضد و برادر شیرینی و شیرین سخنی به او
داده بودند، منتهی تلخک به صورت معرب آن
یعنی طلخک در نسخه‌ها نوشته شده و چون قدمًا
در گذاشتن نقطه اهمال می‌گردد و بی نقطه خواندن و
نوشتن را نشان فضل خود می‌دانسته‌اند کم معنی
اصلی تلخک (طلخک) از خاطرهای فراموش شده و
در موقع طبع لطایف عبید نیز این لفظ بی نقطه و به
صورت «طلخک» چاپ شده است منتهی لفظ
واسطه «دلخک» که مصطلح عصر قاجار بوده و در
آن «ط» به «د» بدل شده اما «خ» به صورت اصلی

● طلحک و لک لک

طلحک را برای انجام کار مهمی پیش خوارزمشاه فرستادند، مدتها آنجا بماند ولی خوارزمشاه رعایتی که او می‌خواست نمی‌کرد. روزی پیش خوارزمشاه حکایت مرغان و خاصیت هر یکی را می‌گفتند. طلحک گفت: «- هیچ مرغی از لکلک زیرک تر نیست! - گفتند: از چه دانی؟ - گفت: از بهر آن که هرگز به خوارزم نمی‌آید!»

● طلحک و ندیم دربار

روزی از طلحک جرمی عظیم سرزد. سلطان او را حکم کشتن کرد و گفت: «هم در پیش روی من او را گردن زنید!» جlad با تبع بر همه گرد سر او می‌گشت و طلحک در زیر تیغ او به غایت مضطرب بود زیرا که به خوی سلطان محمود اعتماد نداشت و بی‌اعتدالی او را می‌دانست.

یکی از ندیمان مجلس سلطان گفت: «- ای نامرد مردانه باش، این چه بی‌جگری است؟! مردان به روزی آیند و به روزی روند.

طلحک گفت:

«- اگر تو مردی و جگداری بیا به جای من بنشین تا من برخیزم!

سلطان محمود بخندید و از سرگاه او درگذشت.

● طلحک و پس گلن

روزی سلطان محمود از طلحک برجید و خواست که او را چوب زند، غلامان را گفت: «- به باغ روید و از شاخه درخت ارغوان چند شاخه یاورید تا او را سزا دهم.

است. طلحک پوزخندی زدی و گفت: «- پس در این صورت دزد را گناه نباشد!»

● چامه دلک

در زمستانی سخت روزی سلطان محمود چشمش به طلحک افتاد و از او پرسید: «- با این جامه یک لا در این سرما چه می‌کنی که من با این همه جامه می‌لرزم؟»

طلحک گفت:

«- ای پادشاه تو نیز مانند من کن تانلزی؟ سلطان با تعجب پرسید:

«- مگر تو چه کردی؟!»

طلحک پوزخندی زد و گفت:

«- هرچه لباس داشتم همه رادر برگردام!»

● گفشن طلحک

روزی طلحک برای ادای فریضه نماز به مسجد رفت. از فضای روزگار روپروری مسجد کلیسا بی بود، عده‌ای که دلک سلطان را می‌شناختند خواستند با او شوخي کشند، لذا وقتی او سر به سجده گذاشت کفش‌ها یش را برداشتند و به دهیز کلیسا انداختند. دلک سلطان را مشاهده این وضع پس از ختم نماز گفت: «- سبحان الله من خودم مسلمانم، کفشم ترساست؟

● گباب گلنگ

شخصی از طلحک پرسید: «- گلنگ (پرنده بسیار کمیاب) را چگونه کباب می‌کنند؟» طلحک گفت:

«- اول تو گلنگ را بگیر بعد من به تو می‌گوییم که چطور کباب می‌کنند!»

دلک گفت:

«- پس سه ماه دیگر مراجعته کن تا موعد باز پرداخت پول من کمتر باشد!»

● چنسیت فرزند فقرا

خداآوند تبارک و تعالی بعد از مدت‌ها فرزندی به دلک در بار داد. خبر این ماجرا دهان به دهان به گوش سلطان محمود رسید تا این که روزی سلطان از دلک خود پرسید:

«- شیده‌ام که زنت فرزندی زاییده است؟ بگو بدانیم نوزاد از چه جنس است؟»

طلحک گفت:

«- قریان از چه جنس می‌خواهد باشد؟ از فقیر یچاره‌ها غیر از پسر یا دختر چه آید؟!»

سلطان محمود متعجبانه پرسید:

«- مردک می‌گویی از فقیران پسری یا دختری آید مگر از بزرگان چه آید؟»

طلحک گفت:

«- ظالمی، ناسازگاری، بد فعلی، خانه‌براندازی، فاسقی، بدکاری، فاجری، ستمکاری، پلیدی، شقاوت آثاری!!»

سلطان محمود برآشست و گفت:

«- کافی است، دیگر حرف نزن، خفه شو.

● طلفک و دزد

شبی از شب‌ها «استر» طلحک را دزدیدند و چون خبر این سرقت به گوش مردم رسید دسته به خانه دلک آمدند تا جریان واقعه را از زبان خود او بشنوند. یکی از آنهای که به خانه طلحک آمدده بود پرسید: «- این گناه توست که در مواظبت از استر اهمال ورزیدی.

دلک گفت:

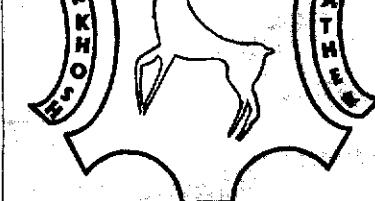
«- گناه مهمتر آن است که در طویله را باز گذاشت

چرم سرخوش

تولید کننده: انواع الیسه چرمی از بسترین نویم چرم

**آدرس کارخانه: خیابان شهید قطبعلی - آینه اول و دو و چهل و یکم - گویی خیابان - شعبانه ۷ - طبلقه اول
تلفن: ۰۳۱-۷۸۸۷۸۴۳**

**آدرس فروشگاه: خیابان رودکی - بازار از جهار راه و ۷۰وک - پلک ۱۰۸-۱۰۹-۱۱۰
تلفن: ۰۳۱-۷۰۸۱۹۹۷**

که در شکارگاه سلطان محمود و جمعی از همراهان به نقطه دوردستی رسیدند، محل دورافتاده و پرتری بود و احتمالاً تا به آن روز هیچ آدمیزادی به آن جا نرسیده بود. سلطان محمود عنان اسب خود را کشید و ایستاد، امرا و بزرگان و سایر همراهان شاه نیز چینی کردند، ناگهان تعدادی مگس پیدا شدند، سلطان محمود فوراً دلچک خود را صدا کرد و خطاب به او گفت:

- بین این ها مگس هستند و حال این که اینجا محلی است که پای آدم به آن نرسیده است.
دلچک دربار سر را به سمت سلطان و همراهان گردانید و گفت:
- اگر شماها آدم نیستید من یک نفر لاقل خودم را آدمی و آدمیزاد می دانم!
سلطان محمود خندید و امر کرد هزار دیناری را که شرط بسته بودند به وی پردازند.

طلحک گفت:
- بلی هر جا که آدم نباشد، مگس هم نیست و هر جا که آدم باشد مگس هم خواهد بود.

سلطان محمود ابرو در هم کشید و گفت:
- با عقیده تو موافق نیستم زیرا ممکن است جایی باشد که پای هیچ آدمیزادی به آن جا نرسیده باشد، معاذالک مگس در آن جا وجود داشته باشد.

طلحک با سماجت گفت:

- محال است.

سلطان محمود پرسید:

- اگر چنین جایی پیدا شود چه می گویی؟

طلحک گفت:

- اگر چنین جایی پیدا شود هزار تازیانه به من برخند اما گر من شرط را برم سلطان در باره من چه معامله خواهند فرمود؟
سلطان محمود گفت:

- هزار دینار زر به تو خواهم داد.

این شرط بین شاه و دلچک مقرر شد تا روزی

غلامان از پی چوب دویدند و طلحک دو زانو زده بود و جمعی از عقب او ایستاده بودند، در این حال طلحک گفت:

- بیکار نباشید، پس گردنی بزیند تا وقتی که چوب بیاورند.
سلطان بخندید و او را بختشید.

● شرط بندی سلطان و طلحک

سلطان محمود روزی در فصل تابستان در کاخ خود با جمعی از درباریان نشسته بود و از هر دری سخن می راند، در این بین تعداد زیادی مگس به سروری او هجوم آوردند و اسپاب اذیتش گشتند.
سلطان که از دست مگس ها ناراحت بود، روی به اطرافیان کرد و گفت:

آیا جایی هست که در آن جا مگس نباشد؟
هر کس چیزی گفت تا نوبت به دلچک دربار پرسید، سلطان از او پرسید:
نظر تو چیست تلحک؟

рестوران بین المللی

کافی تاک

KAFI TACK
International Restaurant

شبانه روزی ۲۴ ساعته
24 hours

صرفاً غذا همراه با موزیک زنده

زیرا، صبحانه، ناهار و شام

نشانی: میدان آزادی - بلوار بیهقی - بنب فروشگاه شهرزاد
تلفن سفارشات و فروش: ۰۳۱-۸۷۵۳۴۴۴

